

Betænkelighed ved den Udvikling, der finder Sted. Aviserne bliver flere og flere og større og større, for hver Dag der gaar og mere og mere fyldige af Indhold, og nu indretter vi altsaa denne Bygning ovre i Aarhus, som slet ikke er saa lille endda, og indretter den maaske saa økonomisk med Hensyn til Plads som muligt, men alligevel kan man allerede nu med stor Sikkerhed sige, at den indenfor en ret overskuelig Aarrække vil være fyldt, og saa staar vi igen og skal bygge en ny Bygning eller paa anden Maade skaffe Plads til Aviserne. Det forekommer mig, at man maatte kunne sortere dem noget. Men jeg kan ikke gaa ind paa det ærede kongevalgte Medlems (Bojsen) Betragtning om, at man skulde borttage de Aviser, der havde det lille Abonnement, thi netop de Aviser, der har det lille Abonnement, som kæmper sig op i en Brydningsperiode, hvor en ny Bevægelse mange Gange gennem et saadant Blad bryder frem, kan være af overordentlig stor historisk Interesse. Det kan slet ikke lade sig gøre. Og hvad Bekendtgørelserne angaar, vil de historiske Forskere ogsaa blandt dem kunne finde et og andet, som kan vejlede dem. Jeg kunde nævne ganske bestemte Eksempler herpaa, men det skal jeg dog ikke komme ind paa. Derimod er der adskillige Blade af alle Farver, hvis eneste Forskel fra andre Blade er, at de har et andet Hoved, en anden Titel. Adskillige Aviser er kommet ind paa at udgive Aflæggere, som kun adskiller sig fra Hovedbladet ved, at de har faaet en anden Titel, og disse Blade skal indleveres lige saa fuldt som Hovedbladet. Man kan risikere at faa 3—4 Blade, som med Undtagelse af Titelen har akkurat samme Indhold, og der er vistnok ikke Spor af Mening i at ligge og gemme paa dem. Der er jo ogsaa andre Fremtoninger paa Avisernes Omraade. Mange Aviser har en saadan Karakter, at det egentlig er tvivlsomt, om det er til nogen som helst Nytte at opbevare dem, og heller ikke disse Ting burde staa og tage Plads op. Med Hensyn til hele dette Forhold med Aflevering til Bibliotekerne af saavel Bøger og Tryksager som Aviser forekommer det mig, at den Side, jeg her har fremdraget, og som jeg for øvrigt fremdrøgt allerede i 1902, kunde trænge til at blive taget op til ganske systematisk Undersøgelse. Jeg skal selvfølgelig ikke foreslaa noget saa højtideligt som Nedsættelse af en Kommission, for det vilde maaske dog være vel meget, men det forekommer mig, at Biblioteksbestyrere, Bibliotekarere eller andre

dertil kompetente Folk maatte kunne træde sammen og give nogle Regler i saa Henseende, og de maatte ogsaa kunne danne, om jeg saa maa sige, et vist Sorteringsudvalg, saaledes at man dog ikke til sidst kommer til at drukne i det. Jeg ved af Erfaring, hvor meget saadanne Aviser fylder, idet jeg selv en Gang har gjort Forsøg paa at oprette et saadant Arkiv. Resultatet var, at jeg efter nogle Aars Forløb maatte leje en Arbejdsvogn og lade den holde udenfor Vinduerne og kaste en meget stor Del ud og lade det føre væk til Papirmøllen igen, fordi det var umuligt at holde det indenfor Væggene. Disse Tanker vil jeg henstille til den højtærede Minister at tage under Overvejelse, for jeg er ganske klar over, at kommer vi blot 50 Aar frem i Tiden — og det er dog ingen Tid —, vil vi være meget ilde stedte med alle de Tryksager, der vælter ind over os.

Ja, andre Bemærkninger skal jeg ikke gøre til denne Sag. Jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa, hvorvidt en Mand, som bliver antaget til at gøre et Arbejde, kan antages at være saa samvittighedsløs, at han tager sin Løn uden at bestille noget. Jeg tror dog, at man egentlig nok maa forudsætte, at naar en Mand bliver antaget til en Stilling og faar Løn for at gøre et Arbejde, vil han gøre det, og hvis han ikke gør det, maa man jo se at finde en anden, som vil gøre det. Jeg skal ikke opholde denne Sag længere. Jeg vil henstille, at Lovforslaget uden Udvalg gaar videre. Jeg synes ikke, at der er Grund til paa denne Tid af Aaret at nedsætte Udvalg angaaende en Sag, der er saa givet som denne.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Der blev af de to ærede Talere, det ærede 11te kongevalgte Medlem (Bojsen) og det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen), slaaet stærkt paa, at man skulde se at indskrænke Antallet af Aviser paa en eller anden Maade. Jeg tror ikke, at det lader sig gøre at foretage en Indskrænkning med Hensyn til dem, der har de faa Abonnenter. Det kunde muligvis vise sig, at saadanne Aviser, der skal kæmpe sig frem, var, som ogsaa det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) sagde, de bedste Blade. Heller ikke tror jeg, at det gaar an at indskrænke Leveringen saaledes, at man stryger Tillægene. Ganske vist indeholder disse i Regelen kun Annoncer, men det har tidt vist sig ved histo-